

El caftán azul

Títol original: *Le bleu du caftan* **Direcció:** Maryam Touzani **Guió:** Maryam Touzani, Nabil Ayouch **País:** França **Durada:** 122 min **Any:** 2022 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Saleh Bakri, Lubna Azabal, Ayoub Messiouï **Música:** Kristian Eidnes Andersen **Fotografia:** Virginie Surdej **Distribuidora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 10/03/2023
Pendent de qualificació
Doblada en espanyol / Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

El Halim i la Mina són propietaris d'una botiga de vestits caftans en un dels barris més vells del Marroc. Per atendre millor el públic, la parella decideix aconseguir els serveis del Youssef, un jove aprenent amb la mateixa passió per la costura que ells. Però, a poc a poc, ella s'adona què suposa la presència del Youssef per al seu marit. (Sensacine)

CRÍTICA

27/05/2022 - CANES 2022: El segon llargmetratge de Maryam Touzani és una commovedora, poètica i estupendament interpretada història d'amor, mort i por

Quelle surprise! El segon treball de **Maryam Touzani**, *El caftán azul*, escrit conjuntament amb el seu marit, **Nabil Ayouch**, i que s'estrena a la secció Un Certain Regard del Festival de Canes, és sens dubte un dels títols més remarcables de la edició d'aquest any.

L'acció s'emmarca en una de les medines més antigues del Marroc, on una parella que passa ja dels cinquanta, el Halim (**Saleh Bakri**, vist recentment a *Amira* i *Costa Brava, Líbano*) i la Mina (**Lubna Azabal**), regenten una botiga de caftans tradicionals i s'esforcen per atendre les peticions dels seus clients. Per tal de donar sortida a les comandes, decideixen contractar un jove aprenent, el Youssef (**Ayoub Messiouï**). Elaborar en concret un caftà blau és l'encàrrec de més valor i requereix molt d'esforç.

Seguim de prop la vida de la parella, tant dins com fora de la botiga. Porten una existència tranquil·la i modesta, basada en les petites alegries com ara menjar mandarines o sortir a passejar junts. Mentrestant, veiem com el Youssef mostra un veritable interès en la seva feina i com va agafant cada cop més afecte al Halim, que sembla confiar en les seves destreses. La Mina, per contra, es mostra més escèptica i arriba a acusar-lo de robar setí rosa del taller.

Amb molt de tacte i grans dosis de dolçor anem aprofundint en les seves respectives ànimes. El vincle entre el Halim i el Youssef és cada vegada més fort i va involucrant-hi la Mina, la salut de la qual sembla córrer veritable perill. Un dels temes vertebrals és la superació de les pors ocultes i dels desitjos reprimits, i el guió de Touzani i Ayouch, que vessa veritat i empatia, el treu a la llum amb gran bellesa.

Tècnicament parlant, la pel·lícula de Touzani és impecable. La fotografia de **Virginie Surdej**, tremendament envoltant, funciona d'allò més bé en jugar amb els claroscurs i amb els racons més recòndits del taller, dels carrers de la medina i del pis de la parella. Els cossos i les cares també estan gravades amb una sensibilitat extrema i aporten credibilitat i intensitat a les escenes més íntimes del metratge. La paleta de colors es compon principalment de tons "terra" (marró clar, cafè, ocre i groc fosc), i encaixa amb la naturalesa terrenal d'aquest treball i crea un agradable contrast visual amb el blau del caftà i les tonalitats brillants d'altres peces cosides pels personatges del taller.

El tancament de l'arc narratiu és un cicló d'emocions. Aquesta història d'amor, mort i pors toca la fibra sensible dels espectadors mitjançant un diàleg sobri, una posada en escena controlada i unes excel·lents interpretacions. Bakri es fica a la pell d'un home fràgil molt sensible a l'amor i l'afecte, però també al passat i al present; Azabal pinta el commovedor retrat d'una dona forta i comprensiva i Messiouï construeix un personatge captivador amb un aspecte i gestos que parlen per si sols.

En conjunt, el primer treball de Touzani és una pel·lícula valenta feta amb amor i senzillesa. Planteja qüestions importants sobre què és l'amor, quines són les seves formes d'expressió i per què és el motor de la nostra existència. Tant de bo aquest gran llargmetratge s'emporti el reconeixement que es mereix en el circuit del festival i més enllà.

Davide Abbatescianni – cineuropa.org